

Menjar calent a l'estació de tren

L'Anna és una jove universitària de Milà (Itàlia) que ha après a donar part del seu temps als més necessitats. En aquest article explica la seva experiència.

17/12/2018

Un cop a la setmana, cada dimecres a la nit, l'Anna ajuda com a voluntària als pobres de l'estació de Cadorna a Milà. Però no està sola: "El que més m'agrada és poder compartir aquesta experiència amb els meus amics —

explica Anna—, sopem plegats i després ens anem".

L'Associació de la Divina Misericòrdia organitza el servei, que consisteix en la distribució de menjars i roba per als qui la necessiten: "L'associació és una realitat molt dinàmica, sempre hi ha gent nova. És molt agradable mirar al voltant, potser en un moment de desànim o dificultat, i trobar una cara amiga que estigui compromesa en la mateixa tasca que tu".

L'Anna explica qui són les persones que necessiten un dinar calent i que van a l'estació de Cadorna: "Els italians que hi veig són majoritàriament gent gran, però la majoria dels joves que hi veig són estrangers. Això em recorda una cosa que el Papa Francesc va escriure en la carta als joves a les portes del Sínode sobre la paraula bíblica "Sortir". En la carta diu que de la

invitació del Senyor a cercar la pròpia vocació ("Vés-te'n del teu país, de la teva família i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré", *Gn* 12, 1) es passa a una situació de violència i de guerra".

Cada voluntari té el seu propi estil i enfoca d'una manera particular la relació amb els qui estan a l'estació: "Normalment pregunto com es diuen i d'on vénen —explica l'Anna— m'agrada parlar dels llocs d'origen. A més, després d'haver experimentat de primera mà el que significa la barrera de l'idioma, fins i tot en una situació molt menys difícil com la de l'Erasmus, m'adono de l'important que és parlar lentament a les persones perquè m'entenguin".

Però, quin és el sentit d'aquest tipus de voluntariat? "És una activitat que et fa molt feliç. Quan sóc allà, sóc feliç i sento que ho necessito. No es tracta tant de ser útil, sinó de donar

afecte concret, d'interessar-se per les persones. Dos braços més són útils, però a vegades som tants que no tots som necessaris. Recentment he rellegit el discurs d'obertura del Sínode dels joves, en què el Papa Francesc cita el missatge als joves de Pau VI al final del Concili Vaticà II. En aquest missatge, el Papa convida els joves a construir amb entusiasme un món millor que l'actual. Aquest és, al meu entendre, el sentit últim d'aquest tipus d'iniciatives".

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/
misericordia-mila-jove-universitaria/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/misericordia-mila-jove-universitaria/)
(07/08/2025)